

[Korsgaard.]

med., hvad der efter Omstændighederne efter forsikringsmæssige Regler rettelig skulde betales.

Det er klart, at naar en Etat er ny, bliver den faktisk udbetalte Pension ret lille, og hvis man ikke reserverer sig mere, er det lige saa klart, at der vil komme en Dag, hvor Pensionsbyrden til Gengæld vil vokse meget stærkt, og det er klart, at med de Forhold, man har for Statsbanernes Vedkommende, hvor det nu efterhaanden er et i hvert Tilfælde ikke helt ungt Personale, man har, vil det blive dyrere og dyrere for hvert Aar, der gaar, med Hensyn til Pensionen.

Jeg vil altsaa spørge den højtærede Minister, om Ministeren paa dette Punkt, der vel ikke kan siges at have nogen direkte Forbindelse med Samraadet, har Oplysninger at give.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Statsbanernes Personaleantal nu er nedbragt saa meget som muligt, har jeg i Finansudvalget oplyst, at for de fleste Tjenesteomraaders Vedkommende er Forholdet dette, at Antallet af Personale endnu er større end det Behov, man regner med som nødvendigt til Afvikling af Trafikken og til Anlæggenes Vedligeholdelse. Ærede Medlemmer vil i selve Finanslovsforslagets Bemærkninger kunne se, hvorledes man til Eksempel i Øjeblikket har 1 182 Assistenten, men at man for 1934—35 regner med en Bevilling paa 1 140, hvorledes Antallet af Portører og Stationsbude i Øjeblikket er 1 830, medens man paa Bevillingen søger 1 763, hvorledes Antallet af Togbetjente i Øjeblikket er 730, medens Bevillingen for det kommende Finansaar er sat til 680. For Banearbejdernes Vedkommende er Forholdet dette, at man pr. 1. November i Fjor havde et Antal af 1 174, medens Bevillingen for 1934—35 er sat til 1 100.

De Tal, jeg her har nævnt, er imidlertid ikke noget Udtryk for det virkelige Behov af Personale. Disse Bevillingstal er i det store og hele fastsat paa Grundlag af, hvad man med normal Afgang venter at komme ned paa i det kommende Finansaar, og de er derfor ikke Udtryk for det aktuelle, nødvendige Mindstebehov inden for de enkelte Kategorier.

Hvis vi skal foretage en saadan Opførelse — den har jeg ogsaa meddelt Finansudvalget —, saa ser Forholdene noget anderledes ud. Hvis man altsaa stiller op paa den ene Side det Normativ, man kan

nøjes med til Arbejdet Aaret rundt, og paa den anden Side den Styrke, man i Øjeblikket har, stiller det sig saaledes, at man, som jeg før sagde, har 1 182 Assistenten, men man kan nøjes med 1 054. Man har 1 830 Portører og Stationsbude, men kan nøjes med 1 541. Man har 1 834 ansatte ved Lokomotivpersonalet og kan nøjes med 1 820. Man har ved Togpersonalet 1 499 og kan nøjes med 1 371, og man har af Banearbejdere 1 174, og kan nøjes med 844.

Det vil altsaa sige, at man i Virkeligheden har en Styrke paa ca. 900 Mand ud over, hvad der i dette Øjeblik vilde være nødvendigt. Dette vil imidlertid ikke sige, at de paagældende ikke er beskæftigede. De er beskæftigede i Stedet for dem, der er fraværende paa Grund af Sygdom eller Orlov, men de skyder naturligvis desværre saa nogle Ekstraarbejdere ud, som det ellers var forudsat skulde udføre denne Tjeneste.

For de 300 Banearbejders Vedkommende er Forholdet det, at man om Sommeren har Brug for en langt større Styrke; da har man ikke de 300 Banearbejdere overtallige, men man har dem overtallige i de 4 Vintermaaneder, og da anvender man dem saa til Tjeneste dels ved særlige Arbejder som i Øjeblikket Elektrifikationen, Sporforstærkningsanlæg o. s. v., dels ved Aføsning, ligesom man ogsaa i Aar har sat dem ind til Erstatning for Arbejdere i Stations-tjenesten. Men det er altsaa Personale, som man, som de trafikmæssige Forhold er i Øjeblikket, regner med at maatte skrive af, efterhaanden som de gaar af normalt.

Men dermed er Mulighederne for yderligere Nedgang i Personaleantal ikke udtømt. Foruden hvad der ligger i den nævnte Margin mellem den virkelige Styrke og Behovet af fast ansatte er der adskillige Muligheder for Personalenedgang som Følge af Ændringer i Driftsformer og i Anlæg. Elektrifikationen af Københavns Nærtrafik vil saaledes betyde et formindsket Behov saavel af Lokomotivpersonale som af Togpersonale. Ogsaa den videre Overgang fra Lokomotivdrift til Motordrift er ensbetydende med Personalebesparelse. Indførelse af „Lyntogene“ i 1935 vil ogsaa medføre mindre Personalebehov.

Den Gennemførelse af Stenballastering og Sporforstærkning, som nu i adskillige Aar er foretaget, af Stenballasteringen navnlig for at gøre vore Banelinier støvfri, har jo ogsaa den Virkning, at den formindsker Kravene til Banevedligeholdelsespersonale, og endvidere medfører Bortfaldet af Ledbevogtning paa de mindre trafikerede Stræk-